

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA

Briuselis, 15.12.2005
KOM(2005) 649 galutinis

2005/0259 (CNS)

Pasiūlymas

TARYBOS REGLAMENTAS

dėl jurisdikcijos, taikytinos teisės, teismo sprendimų pripažinimo ir vykdymo bei bendradarbiavimo išlaikymo prievolių srityje

(pateikta Komisijos)

{SEK(2005) 1629}

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. BENDRA INFORMACIJA APIE PASIŪLYMĄ

1.1. Bendrosios aplinkybės

1.1.1. Europos Sąjungoje

Po 1999 m. spalio 15–16 d. Tarpinės susitikimo Europos Vadovų Taryba paragino, kad išlaikymo prievolių srityje būtų nustatytos bendros specialios procesinės taisyklės, kurios padėtų supaprastinti ir pagreitinoti tarptautinių ginčų sprendimą, ir kad būtų panaikintos tarpinės priemonės, kurias naudoja viena valstybė narė kitos valstybės narės paskelbtam nuosprendžiui pripažinti ir vykdyti.

2000 m. lapkričio 30 d. priimtoje sprendimų civilinėse bylose tarpusavio pripažinimo programoje¹ raginama panaikinti *exequatur* procedūrą išlaikymo išmokoms, kurioms jau taikomas 2000 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 44/2001 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo (toliau – Briuselio I reglamentas)². Be to, šioje programoje nurodoma, kad „kartais reikės ar net bus privaloma nustatyti Europos mastu tam tikras procesines taisykles, kurios užtikrintų bendras minimalias garantijas“, taip pat gali prireikti „imtis tam tikro procedūrų vienodinimo“. Programoje numatyta priimti papildomas tarpusavio pripažinimo priemones, kuriomis siekiama „kuo didesnio vykdymo veiksmingumo valstybėje narėje, kurioje prašoma pripažinti kitoje valstybėje narėje paskelbtą teismo sprendimą“, ir kurios ypač padės „tiksliai nustatyti valstybių narių teritorijoje skolininko turimą turtą“ arba leis tarpusavio pripažinimą įtraukti į „geresnio bendradarbiavimo tarp valstybių narių teisminių institucijų sritį“ ir, galiausiai, bus susijusios su „kolizinių teisės normų suvienodinimu“.

Programos svarbą 2004 m. lapkričio mėn. dar kartą patvirtino Europos Vadovų Taryba, priimdama „Hagos programą“³, kurioje pabrėžiama, kad „tęsiamas tarpusavio pripažinimo priemonių programos įgyvendinimas turi būti ateinančių metų pagrindinis prioritetas užtikrinant šios programos užbaigimą iki 2011 m.“

2005 m. birželio 2–3 d. Taryba ir Komisija priėmė bendrą veiksmų planą, kuriame numatomi konkretūs Hagos programos įgyvendinimo veiksmai ir minima, kad teismo bendradarbiavimo civilinėse bylose srityje 2005 m. bus priimti „su išlaikymo prievolėmis susiję pasiūlymai“⁴.

¹ OL C 12, 2001 m. sausio 15 d.

² OL L 12, 2001 m. sausio 16 d.

³ OL C 53, 2005 m. kovo 3 d.

⁴ Europos Sąjungos Tarybos dokumentas Nr. 9778/2/05 REV 2 TVR 207.

1.1.2. Pasaulyje

Hagos tarptautinės privatinės teisės konferencijoje⁵ taip pat buvo imtasi išlaikymo prievolių srityje priimtų konvencijų⁶ modernizavimo. Trijų specialios komisijos posėdžių metu – 2003 m. gegužės mėn., 2004 m. birželio mėn. ir 2005 m. balandžio mėn. – buvo kuriama nauja bendroji konvencija dėl išlaikymo prievolių. 2006 m. birželio mėn. planuojamas ketvirtasis specialios komisijos posėdis, po kurio numatoma diplomatinė sesija 2007 m. pirmą pusmetį. Europos Bendrija aktyviai dalyvauja šiose derybose.

Ryšys tarp Hagoje vykstančių derybų ir Bendrijos veiklos turėtų būti orientuotas į galimos sinergijos paieškas tarp dviejų viena kitai neprieštaraujančių, susijusių ir viena kitą papildančių veiklos krypčių, kaip Hagos programoje priminė Europos Vadovų Taryba.

Todėl Bendrija turi būti pasirengusi laikytis nuoseklios strategijos tarptautinėse derybose ir tuo pat metu toliau dėti pastangas, siekdama sukurti savo viduje tikrą laisvės, saugumo ir teisingumo erdvę.

Hagos konferencija Bendrijai yra tarptautinis forumas, kuriame gali būti vystoma bendradarbiavimo su trečiosiomis šalimis civilinėse bylose politika. Konferencija, pasikeitimo nuomonėmis ir diskusijų erdvė, yra vertingas Bendrijos darbų įkvėpimo šaltinis. Be to, neatmetama galimybė, kad derybų Hagoje rezultatus tam tikrose konkrečiose srityse būtų galima perkelti į Europos Sąjungos teisę.

Tačiau atsižvelgiant į Europos Sąjungos valstybių narių integracijos lygį palyginti su bendradarbiavimu su trečiosiomis šalimis, ir į plačius Europos Sąjungos siekius, yra būtina ieškoti konkrečių sprendimų Bendrijoje. Valstybių narių, kurios naudojasi ne tik nuoseklesnėmis bei išsamesnėmis nuostatomis dėl teismų kolizinių normų ir teismo sprendimų pripažinimo, bet ir veiksmingu Europos teisminių tinklu, bendradarbiavimas gali būti daug glaudesnis negu bendradarbiavimas su trečiosiomis šalimis.

1.2. Tikslai

Pasiūlymo tikslas yra panaikinti visas kliūtis, kurių šiandien vis dar pasitaiko išieškant išlaikymo išmokas Europos Sąjungoje. Aišku, juo nebus panaikintas ekonominis ir socialinis nestabilumas, su kuriuo susiduria kai kurie skolininkai, dėl kurio jie netenka darbo vietų ir reguliarių išteklių ir todėl negali vykdyti savo įsipareigojimų, tačiau pasiūlymas padės sukurti teisėtus išlaikymo išmokų kreditorių lūkesčius atitinkančias teises sąlygas. Kreditoriai turėtų lengvai, greitai ir dažniausiai nemokamai gauti vykdomąjį raštą, kuris galėtų laisvai judėti Europos teisingumo erdvėje ir kuriuo remiantis taptų įmanoma išieškoti mokėtinas sumas.

⁵ Interneto svetainė <http://www.hcch.net>.

⁶ 1956 m. spalio 24 d. Hagos konvencija dėl vaikų išlaikymo prievolės taikytinos teisės; 1958 m. balandžio 15 d. Hagos konvencija dėl sprendimų, susijusių su vaikų išlaikymo prievolėmis, pripažinimo ir vykdymo; 1973 m. spalio 2 d. Hagos konvencija dėl išlaikymo prievolės taikytinos teisės, pakeičianti valstybėse narėse šios konvencijos šalyse 1956 m. spalio 24 d. konvenciją; 1973 m. spalio 2 d. Hagos konvencija dėl sprendimų, susijusių su išlaikymo prievolėmis, pripažinimo ir vykdymo, pakeičianti valstybėse narėse šios konvencijos šalyse 1958 m. balandžio 15 d. konvenciją. Į šį sąrašą reikia įtraukti ir 1956 m. birželio 20 d. Niujorko konvenciją dėl alimentų išieškojimo užsienyje (Jungtinės Tautos).

Šiai naujai Europos teisės sistemai sukurti reikia imtis veiksmų, apimančių daugiau negu kosmetinis dabartinių mechanizmų pagražinimas; reikšmingų priemonių reikės imtis visose srityse, susijusiose su bendradarbiavimu civilinėse bylose – tarptautinės jurisdikcijos, taikytinos teisės, pripažinimo ir vykdymo, bendradarbiavimo ir civiliniam procesui tinkamai veikti trukdančių kliūčių šalinimo. Šios bendros priemonės bus kiek įmanoma sujungtos į vieną teisės aktą.

Šie veiksmai bus pagrįsti trimis taisyklėmis:

1.2.1. Palengvinti piliečių gyvenimą

Pirmiausia siekiama supaprastinti išlaikymo skolų nustatymo procedūras. Briuselio I reglamento tarptautinės jurisdikcijos taisyklės suteikia išlaikymo kreditoriui galimybę kreiptis į arčiausiai jo gyvenamosios vietos esančią valdžios instituciją, tačiau padėtis gali būti dar pagerinta ir kai kurios dviprasmybės pašalintos. Paskelbus sprendimą, reikia imtis priemonių, kad jis būtų be jokių formalumų vykdomas taip pat, kaip ir kilmės valstybėje narėje. Tokiu būdu bus pasiektas tikslas panaikinti „tarpines priemones“.

Apskritai išieškant išlaikymo išmoką ir kiekviename jos išieškojimo etape kreditoriui turi būti suteikta pagalba ir parama, kurios jis šiandien dar dažnai pasigenda. Šio tikslo siekiama įgyvendinant valstybių narių bendradarbiavimo priemones. Šiuo atžvilgiu taip pat reikėtų paminėti galimybę atlikti reikalingus formalumus savo nuolatinėje gyvenamojoje vietoje, net ir pačiame vykdymo etape, ypač siekiant išieškoti lėšas areštuojant atlyginimą ar banko sąskaitą, nustatyti bendradarbiavimo priemones ar gauti informacijos apie tai, kur yra skolininko buvimo vieta bei kokį turtą jis turi. Būtent dėl to yra numatyta sustiprinti teisės kreiptis į teismą garantijas, centrinėms valstybių narių valdžios institucijoms sukuriant išlaikymo kreditorių interesų atstovavimo sistemą.

Galiausiai supaprastinimo sumetimais derėtų itin sumažinti šios srities teisės šaltinių skaičių, kadangi šiandien Europos Sąjungoje nėra vienos visiškai suvienodintos sistemos dėl sprendimų pripažinimo ir vykdymo išlaikymo prievolių srityje.

Iš tiesų Briuselio I reglamento 71 straipsnyje nustatyta, kad ir toliau galioja „konvencijos, kuriose dalyvauja valstybės narės ir kurios konkrečiose bylose reglamentuoja jurisdikciją arba teismo sprendimų pripažinimą ir vykdymą“. Paskutinėje to paties straipsnio pastraipoje patikslinama, kad „turi būti taikomos konvencijoje dėl konkrečios bylos, kurioje dalyvauja kilmės valstybė narė ir valstybė narė, į kurią kreipiamasi, nustatytos teismo sprendimų pripažinimo arba vykdymo sąlygos“. „Konkrečioje“ išlaikymo prievolių „srityje“ 17 iš 25 valstybių narių yra 1973 m. spalio 2 d. Hagos konvencijos dėl sprendimų, susijusių su išlaikymo prievolėmis, pripažinimo ir vykdymo šalys. Taigi šiose valstybėse narėse taikomos 1973 m. konvencijoje, priimtoje anksčiau už Briuselio I reglamentą, nustatytos „sąlygos“.

Tačiau remiantis šios konvencijos 26 straipsniu, bet kuri konvencijos šalis gali pasinaudoti teise nepripažinti tam tikrų sprendimų arba juos laikyti nevykdytinais, ypač sprendimus, susijusius su išlaikymo išmokomis suaugusiems arba šoninei giminystės linijai priklausantiems giminėms ar dėl santuokos giminėmis tapusiems asmenims. Dauguma valstybių narių 1973 m. konvencijos šalių⁷ yra pareiškusios vieną ar daugiau abejonių dėl šios

⁷ 17 valstybių narių: Vokietija, Danija, Ispanija, Estija, Suomija, Prancūzija, Graikija, Italija, Lietuva, Liuksemburgas, Nyderlandai, Lenkija, Portugalija, Čekija, Jungtinė Karalystė, Slovakija, Švedija.

nuostatos pagrindo. Sprendimų pripažinimas ir vykdymas išlaikymo prievolių srityje vertinamas labai skirtingai.

Šie skirtumai atskleidžia nevienodą pačių išlaikymo išmokų interpretaciją tam tikrose valstybėse narėse. 1973 m. konvencijoje numatytos išlygos neriboja šių prieštaravimų pasireiškimo. Kai kurių išlaikymo prievolių sprendimų pripažinimui leidžiama priešpriešinti vadinamąją „bendrosios viešosios tvarkos išlygą“. *A posteriori* viešosios tvarkos sąlyga nebetaikoma atskiriems atvejams; ji taikoma apskritai, ir *a priori* panaudojant 1973 m. konvencijos, kuri turi viršenybę Bendrijos teisės atžvilgiu, išlygą.

Tokių prieštaravimų nebeturėtų toliau kilti Europos Sąjungoje, kuri aukščiausiu politiniu lygiu nusprendė, kad sprendimai dėl išlaikymo prievolių turi laisvai judėti. Tačiau šie prieštaravimai skatina susimąstyti apie priemones, kuriomis galima būtų išspręsti valstybėms narėms, anksčiau norėjusioms apriboti laisvą šių sprendimų judėjimą, rūpimus klausimus.

1.2.2. Sustiprinti teisinį tikrumą

Kolizinių teisės normų suvienodinimas pirmiausia naudingas tuo, kad kreditoriai galės veikti būdami puikiai susipažinę su galiojančia tvarka ir nebus priklausomi nuo skirtingų nacionalinių sistemų. Suvienodinimas užtikrina tam tikrą „teisinį numatomumą“.

Remdamasis taikytiną teisę nustatančiomis taisyklėmis, kompetentingas teismas skelbia sprendimą, atsižvelgdamas į materialinės teisės nuostatas, labiausiai susijusias su nagrinėjama byla. Taip išvengiama diskriminuojančių situacijų: išlaikymo kreditorius gauna savo situacijoje tinkamą atsakymą ir nenukenčia nuo skirtingų kolizinių teisės normų.

Taigi kolizinės teisės normos prisideda prie „tarpinių priemonių“ panaikinimo sprendimo pripažinimo etape: sprendimas tampa mažiau ginčytinas, jei jis paskelbiamas laikantis suvienodintose taisyklėse nurodyto įstatymo.

Be to, taikytinos teisės nuostatos padeda tiesiogiai kai kuriose situacijose užkirsti kelią prašymams, susijusiems su išlaikymo ryšiais (pavyzdžiui, tarp brolių ir seserų), kurie nėra vienodai vertinami. Todėl kolizinė teisės norma yra „apsauginis tinklas“ laisvo sprendimų judėjimo srityje; ji suteikia saugumo valstybėms narėms, kurios pačią išlaikymo prievolės sąvoką vertina ribotai.

Kolizinių teisės normų tikslas nėra skirtumų neigimas; siekiama ne suvienodinti šalims svarbių socialinių, ekonominių ar kultūrinių problemų sprendimo būdus, bet užtikrinti, kad bet kuris paskelbtas sprendimas būtų pagrįstas įstatymu, pakankamai susijusiu su konkrečia šeimynine situacija.

1.2.3. Užtikrinti išmokų išieškojimo veiksmingumą ir ilgalaikiškumą

Dabartinę situaciją konkrečiai ir ilgam laikui gali pakeisti tik faktinio išlaikymo išmokų išieškojimo pagerinimas. Kreditoriui turėtų būti sudaryta galimybė gauti visoje Europos Sąjungos teritorijoje vykdytiną teismo sprendimą, kuris po to galėtų būti vykdomas remiantis paprasta ir suvienodinta sistema. To siekiant reikia įgyvendinti tris reikalavimus. Pirmiausia reikia pradėti visur taikyti automatišką visų sprendimų dėl išlaikymo prievolių preliminarų vykdymą. Antra, reikėtų panaikinti tarpines priemones, kad vienoje valstybėje narėje paskelbtas sprendimas būtų pripažintas ir vykdytinas kitoje valstybėje narėje. Trečiasis reikalavimas – imtis su pačiu vykdymu susijusių priemonių: suteikti teisę susipažinti su

informacija apie skolininko padėtį, įgyvendinti teisines priemones, sudarysiančias sąlygas tiesiogiai išskaičiuoti išmokas iš atlyginimo ir banko sąskaitų, didinti išlaikymo skolų svarbą.

Visi šiuo pasiūlymu siejami tikslai bus pasiekti užtikrinant visišką Europos Sąjungos pripažįstamų pagrindinių teisių apsaugą. Bus užtikrinta pusiausvyra tarp išlaikymo kreditorių ir skolininkų teisių, visad jas užtikrinant, ypač teisę į nešališką bylos nagrinėjimą ir asmens duomenų apsaugos teisę.

2. KONSULTACIJOS SU SUINTERESUOTOSIOMIS ŠALIMIS

Komisija užsakė išlaikymo išmokų išieškojimo Europos Sąjungos valstybėse narėse tyrimą⁸.

2003 m. lapkričio 3 d. įvyko pirmasis ekspertų posėdis, kuriame buvo aptarti pagrindiniai būsimosios Žaliosios knygos dėl išlaikymo prievolių aspektai.

Žalioji knyga dėl išlaikymo prievolių buvo Komisijos priimta 2004 m. balandžio 15 d.⁹ 2004 m. birželio 2 d. buvo organizuotas viešas pirmųjų atsakymų svarstymas. Vėliau gauti kiti atsakymai¹⁰.

Antrasis valstybių narių ekspertų posėdis įvyko 2005 m. gegužės 12 d., kuriame buvo nagrinėtas Komisijos tarnybų parengtas darbo dokumentas ir trys preliminarūs teisės aktų pasiūlymų projektai. Šiame posėdyje buvo aptarti visi su išlaikymo prievolėmis Europos Sąjungoje susiję klausimai: taikytina teisė, tarptautinė jurisdikcija, pripažinimas, sprendimų vykdytinumas ir vykdymas, tam tikrų procesinių taisyklių suvienodinimas, centrinių valdžios institucijų bendradarbiavimas, teisė naudotis informacija ir kt.

Po to šio posėdžio dalyviai buvo paraginti pateikti Komisijai pastabas raštu dėl darbo dokumento ir trijų preliminarinių teisės aktų pasiūlymų projektų.

Komisija atliko poveikio vertinimą, kuris pateikiamas šio pasiūlymo priede. Jį atliekant buvo išnagrinėtos rengiant Žaliąją knygą ir vėliau ekspertų pateiktos nuomonės. Buvo aptarta keletas galimybių: *status quo*, įstatymo galios neturinčio akto priėmimas ir keletas pasiūlymų dėl įstatymo galią turinčių Bendrijos teisės aktų variantų. Iš vertinimo paaiškėjo, kad, norėdama išspręsti daugybę teisinių ar praktinių sunkumų, su kuriais susiduria išlaikymo kreditoriai, Bendrija turi imtis plataus masto veiksmų, apimančių visas įmanomas veiklos sritis.

3. TEISINIAI PASIŪLYMO ASPEKTAI

3.1. Teisinis pagrindas

Šiame pasiūlyme nagrinėjamai sričiai taikomas Europos bendrijos steigimo sutarties 65 straipsnis, o šio pasiūlymo teisinis pagrindas yra šios sutarties 61 straipsnio c punktas.

⁸ Šį tyrimą galima rasti Teisingumo, Laisvės ir Saugumo generalinio direktorato interneto svetainėje adresu http://europa.eu.int/comm/justice_home/doc_centre/civil/studies/doc_civil_studies_en.htm.

⁹ KOM (2004) 254 galutinis.

¹⁰ Atsakymai pateikiami tinklalapyje http://europa.eu.int:8082/comm/justice_home/ejn/maintenance_claim/maintenance_claim_ec_en.htm.

65 straipsniu Bendrijai suteikiami įgaliojimai priimti teisines priemones dėl teismų bendradarbiavimo susijusių su užsieniu civilinių bylų srityje, kurių imamasi tokiu mastu, kokio reikia vidaus rinkai deramai veikti.

Čia numatytos priemonės panašios į 65 straipsnyje išvardytą priemonių sąrašą, nors ir neišsamų: teismų kolizija, teisės normų kolizija, sprendimų pripažinimas ir vykdymas, civiliniam procesui tinkamai veikti trukdančių kliūčių šalinimas, skatinant civilinio proceso normų suderinamumą.

Bendrijos institucijos gali savo nuožiūra nuspręsti, ar konkreti priemonė reikalinga tinkamam vidaus rinkos veikimui užtikrinti. Šis pasiūlymas prisidės prie deramo vidaus rinkos veikimo, nes naujų teisinių sąlygų, palengvinsiančių veiksmingą išlaikymo skolų išieškojimą, sukūrimas padės panaikinti kliūtis laisvam asmenų, kurie šiandien kenčia nuo egzistuojančių skirtumų valstybėse narėse išieškant išlaikymo išmokas, judėjimui.

Dėl sąlygos, susijusios su tarptautiniu poveikiu, į šį pasiūlymą įtrauktos priemonės, kurių tikslas yra palengvinti vykdomojo rašto gavimą ir jo vykdymą visose situacijose, kai byla susijusi su užsieniu. Teismų kolizinės normos ir teisės aktų kolizinės normos iš esmės yra susijusios su tarptautinėmis situacijomis, kurioms daro įtaką skirtingų šalių teisiniai aspektai. Pripažinimo ir vykdytinumo nuostatų tikslas – kad vienoje valstybėje narėje priimtas sprendimas būtų automatiškai vykdytinas bet kurioje kitoje valstybėje narėje. Numatytos minimalaus kai kurių nacionalinių procesinių taisyklių suvienodinimo nuostatos yra pagalbinės nuostatos. Pasiūlyme numatytomis įgyvendinimo priemonėmis siekiama palengvinti vienoje valstybėje narėje priimto sprendimo vykdymą kitoje valstybėje narėje. Galiausiai bendradarbiavimo ir keitimosi informacija nuostatos galios tik tarp dviejų valstybių narių.

Šis reglamentas bus priimtas pagal Sutarties 67 straipsnio 2 dalyje numatytą procedūrą, pagal kurią Taryba sprendžia vieningai, pasikonsultavusi su Europos Parlamentu. Iš tiesų Komisija laikosi nuomonės, kad šis pasiūlymas susijęs su šeimos teise, kaip apibrėžta 67 straipsnio 5 dalies antrojoje įtraukoje.

Tokia interpretacija teisiškai yra neišvengiama, atsižvelgiant į glaudžius ryšius tarp išlaikymo prievolių ir šeimos teisės, tačiau reikia pripažinti, kad toks skirstymas nėra labai patogus. Jame nepakankamai atsižvelgiama į mišrų išlaikymo prievolės pobūdį – jos pagrindas yra šeimyninis, tačiau įgyvendinimas – piniginis, kaip ir kitų skolų.

Be to, Bendrijos teisės aktų leidėjas iki šiol laikėsi nuomonės, kad išlaikymo prievolėms gali būti taikomos įprastos teisės nuostatos bendradarbiavimo civilinėse bylose srityje, neįtraukiant šeimos teisės srities. Briuselio I reglamentas, perimdamas 1968 m. rugsėjo 27 d. Briuselio konvencijos struktūrą, nereglamentuoja šeimos teisės, tačiau įtraukia į savo taikymo sritį išlaikymo prievoles. 2003 m. lapkričio 27 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2201/2003 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų, susijusių su santuoka ir tėvų pareigomis, pripažinimo bei vykdymo (toliau – naujasis Briuselio II reglamentas)¹¹, priešingai, apibrėžia svarbiausią šeimos teisės dalį (santuokos nutraukimas, tėvų pareigos), tačiau neįtraukia išlaikymo prievolių. Galiausiai į 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 805/2004, sukuriantį neginčytinų reikalavimų Europos vykdomąjį raštą¹² (toliau –

¹¹ OL L 338, 2003 m. gruodžio 23 d., p. 1–29.

¹² OL L 143, 2004 m. balandžio 30 d., p. 15–39.

EVR reglamentas), ir priimtą pagal bendro sprendimo procedūrą, įtraukiamos išlaikymo prievolės.

Šio pasiūlymo kontekstas yra akivaizdžiai kitoks, kadangi jis susijęs vien tik su išlaikymo prievolėmis, kurios kituose minėtuose reglamentuose buvo tik papildoma jų taikymo srities dalis. Taigi Komisija, nepažeisdama Sutarties sąlygų, gali tik konstatuoti, kad šis pasiūlymas yra susijęs su šeimos teise, ir todėl jam netaikoma bendro sprendimo priėmimo procedūra.

Pirmiau minėtų trūkumų galėtų būti išvengta, jei Taryba nuspręstų išlaikymo prievoles vėl įtraukti į įprastą teisės sistemą. Remiantis Sutarties 67 straipsnio 2 dalies antrąja įtrauka, Taryba, pasikonsultavusi su Europos Parlamentu, iš tiesų gali vieningai nuspręsti 251 straipsnyje numatytą procedūrą taikyti visoms ar kai kurioms Sutarties trečiosios dalies IV antraštinės dalies sritims. Taigi yra įmanoma išlaikymo prievolių sritį perkelti iš vieningo sprendimo procedūros į bendro sprendimo procedūrą.

Komisija ragina Tarybą priimti tokį sprendimą, kuris būtų suderinamas ir su ypatingu išlaikymo prievolių pobūdžiu, ir su teisinėmis aplinkybėmis, kuriomis iki šiol Bendrija veikė šioje srityje.

3.2. Proporcingumas ir subsidiarumas

Valstybės narės pačios negali pasiekti šio pasiūlymo tikslų. Tarptautinės jurisdikcijos ir įstatymų kolizijos taisyklės, o taip pat sprendimų pripažinimo ir vykdymo taisyklės iš tiesų turi būti vienodos, kad palengvintų vidaus rinkos veikimą. Tik veiksmai Bendrijos lygiu gali užtikrinti taikytinų taisyklių lygiavertiškumą, kaip ir anksčiau, pavyzdžiui, priimant Briuselio I reglamentą. Tas pat pasakytina ir apie bendradarbiavimo nuostatas, kadangi paskirtos centrinės valdžios institucijos turi laikytis vienodų tarpusavio pagalbos reikalavimų Europos Sąjungoje.

Šis pasiūlymas visiškai atitinka proporcingumo principą, nes jis griežtai apsiriboja tik tuo, kas būtina, siekiant šių tikslų. Remiantis įstatymų kolizijos nuostatomis galima visai nevienodinti materialinės teisės. Jurisdikcijos, sprendimų pripažinimo ir vykdymo taisyklės iš tiesų turi mažai pasekmių valstybių narių procesinėms nuostatomis.

Pasirinktą reglamento formą galima paaiškinti keliomis priežastimis. Valstybių narių nuožiūrai negalima palikti ne tik tarptautinės jurisdikcijos taisyklių, kurių tikslas yra užtikrinti piliečių ir ekonominės veiklos vykdytojų teisinį tikrumą, nustatymo, bet ir pripažinimo bei vykdymo procedūros, kuri turėtų būti aiški ir vienoda valstybėse narėse. Tas pat pasakytina ir apie įstatymų koliziją. Iš tiesų pasiūlyme išdėstomos vienodos taikytinos teisės taisyklės šioje srityje, kurios yra tikslios, besąlygiškai taikytinos ir nereikalauja perkėlimo į nacionalinę teisę. Jei, priešingai, valstybės narės turėtų tam tikrą veikimo laisvę šioms nuostatomis perkelti į nacionalinę teisę, vėl atsirastų teisinis netikrumas, kurį būtent ir siekiama panaikinti šiuo pasiūlymu.

Skaidrumo tikslas apskritai yra labai svarbus šioje srityje; reikėtų imtis neatidėliotino ir vienodo taisyklių, taikomų Europos bendrijoje, aiškinimo, kad nereikėtų ieškoti nacionalinės teisės, į kurią perkeliama Bendrijos priemonė, nuostatose, kadangi ši teisė dažnai susijusiam piliečiui bus užsienio teisė. Be to, reglamentas leis Teisingumo Teismui užtikrinti vienodą jo nuostatų taikymą visose valstybėse narėse.

3.3. Jungtinės Karalystės, Airijos ir Danijos pozicija

EB steigimo sutarties IV antraštinė dalis, kurioje apibrėžti šiame reglamento pasiūlyme nagrinėjami klausimai, negalioja Jungtinei Karalystei ir Airijai, išskyrus atvejus, kai šios valstybės pasinaudoja savo teise prisijungti prie šios iniciatyvos („*opt in*“) prie Sutarties pridedame protokole nustatytomis sąlygomis.

Pagal protokolą dėl Danijos Sutarties IV antraštinė dalis šiai šaliai taip pat negalioja.

Pasiūlymas

TARYBOS REGLAMENTAS

dėl jurisdikcijos, taikytinos teisės, teismo sprendimų pripažinimo ir vykdymo bei bendradarbiavimo išlaikymo prievolių srityje

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 61 straipsnio c punktą ir 67 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą¹³,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę¹⁴,

atsižvelgdama į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę¹⁵,

kadangi:

- (1) Bendrija užsibrėžė tikslą puoselėti ir plėtoti Europos Sąjungoje laisvės, saugumo ir teisingumo erdvę, kurioje užtikrinamas laisvas asmenų judėjimas. Laipsniškai kurdama šią erdvę, Bendrija turi visų pirma priimti teismo sprendimų pripažinimo ir vykdymo priemonės, būtinas, kad vidaus rinka tinkamai veiktų.
- (2) Todėl Bendrija be kitų priemonių jau priėmė Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1348/2000 dėl teisminių ir neteisminių dokumentų civilinėse arba komercinėse bylose įteikimo valstybėse narėse¹⁶, 2000 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 44/2001 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo¹⁷, 2001 m. gegužės 28 d. Tarybos sprendimą 2001/470/EB, sukuriantį Europos teisminį tinklą civilinėse ir komercinėse bylose¹⁸, 2001 m. gegužės 28 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1206/2001 dėl valstybių narių teismų tarpusavio bendradarbiavimo renkant įrodymus civilinėse ar komercinėse bylose¹⁹, 2003 m. lapkričio 27 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2201/2003 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų, susijusių su santuoka ir tėvų pareigomis, pripažinimo bei vykdymo, panaikinantį Reglamentą (EB) Nr. 1347/2000²⁰ ir 2004 m. balandžio 21 d. Europos

¹³ OL C ..., [...], p.

¹⁴ OL C ..., [...], p.

¹⁵ OL C ..., [...], p.

¹⁶ OL L 160, 2000 6 30, p. 37.

¹⁷ OL L 12, 2001 1 16, p. 1.

¹⁸ OL L 174, 2001 6 27, p. 25.

¹⁹ OL L 174, 2001 6 27, p. 1.

²⁰ OL L 338, 2003 12 23, p. 1.

Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 805/2004, sukuriantį neginčytinų reikalavimų Europos vykdomąjį raštą²¹.

- (3) 1999 m. spalio 15–16 d. Tamperėje posėdžiavusi Europos Vadovų Taryba paragino, kad būtų nustatytos bendros specialios procesinės taisyklės, kurios padėtų supaprastinti ir pagreitinti tarptautinių ginčų sprendimą, ypač išlaikymo skolų srityje. Ji taip pat pasiūlė panaikinti tarpines priemones, kuriomis naudojamosi vienoje valstybėje narėje pripažįstant ir vykdant kitos valstybės narės paskelbtą nuosprendį.
- (4) 2000 m. lapkričio 30 d. priimta bendra Komisijos ir Tarybos programa dėl priemonių, kuriomis įgyvendinamas teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose tarpusavio pripažinimo principas²².
- (5) 2004 m. lapkričio 4–5 d. Europos Vadovų Taryba Briuselyje priėmė naują – Hagos – programą, pavadintą „Laisvės, saugumo ir teisingumo stiprinimas Europos Sąjungoje“.
- (6) 2005 m. birželio 2–3 d. Taryba ir Komisija priėmė bendrą konkrečių veiksmų Hagos programai įgyvendinti planą, kuriame minima būtinybė priimti pasiūlymus išlaikymo prievolių srityje.
- (7) Išlaikymo kreditoriui turėtų būti sudaryta galimybė vienoje valstybėje narėje lengvai pasiekti sprendimą, kuris automatiškai taptų vykdytinas bet kurioje kitoje valstybėje narėje, ir kurio vykdymas būtų supaprastintas bei pagreitintas.
- (8) Siekiant šio tikslo ir užtikrinant geresnę piliečių prieigą prie taikytinų teisės normų, būtina sujungti į vieną teisės aktą visas priemones, reikalingas išlaikymo išmokų išieškojimui Bendrijoje. Taigi šį reglamentą turi sudaryti teismų kolizijos, teisės aktų kolizijos, užsienio šalyse priimtų sprendimų vykdytinumo ir vykdymo bei bendradarbiavimo nuostatos.
- (9) Reglamento taikymo sritis turi apimti visas išlaikymo prievoles, kylančias iš šeimos ar panašų poveikį turinčių santykių, kad būtų užtikrintos vienodos sąlygos visiems išlaikymo kreditoriams.
- (10) Tarptautinės jurisdikcijos nuostatos šiek tiek skiriasi nuo šiuo metu pagal Reglamentą (EB) Nr. 44/2001 taikomų nuostatų. Siekiant užtikrinti kuo geresnę išlaikymo kreditorių interesų apsaugą ir skatinti tinkamą teisingumo valdymą Europos Sąjungoje, šios nuostatos turi būti patikslintos ir nuo šiol apibrėžti visus įmanomus atvejus, kai egzistuoja pakankamas ryšys tarp susijusių šalių ir kurios nors valstybės narės. Nuolatinė atsakovo gyvenamoji vieta valstybėje, kuri nėra Europos Sąjungos narė, daugiau neturi būti Bendrijos teisės normų netaikymo priežastimi, ir nuo šiol negalės būti numatomas joks nacionalinės teisės taikymas.
- (11) Šalims turi būti sudaroma galimybė bendru susitarimu pasirinkti kompetentingą teismą, išskyrus tuos atvejus, kai išlaikymo prievolė susijusi su nepilnamečiu vaiku, kad būtų užtikrinta „silpnosios šalies“ apsauga.

²¹ OL L 143, 2004 4 30, p. 15.

²² OL C 12, 2001 m. sausio 15 d.

- (12) Reikia plėtoti aiškų ir veiksmingą mechanizmą ginčams, perduotiems nagrinėti keliuose tokią pat kompetenciją turinčiuose teismuose, ir ginčams, kurių šalys yra tos pačios.
- (13) Teisės aktų kolizijos normos turi būti taikomos tik išlaikymo prievolėms; jos neturi apibrėžti šeimos santykių, iš kurių kyla išlaikymo prievolės, nustatymui taikytinos teisės.
- (14) Pirmenybė turi būti teikiama išlaikymo kreditoriaus nuolatinės gyvenamosios vietos teisei, kaip nustatyta dabartinėse tarptautinėse teisinėse priemonėse, bet antra pagal svarbumą turėtų būti ginčo nagrinėjimo vietos teisė, kadangi šioje konkrečioje srityje ji dažnai padeda išspręsti ginčą paprasčiausiu, greičiausiu ir pigiausiu būdu.
- (15) Kai kreditorius negali išieškoti išmokų iš skolininko remdamasis viena iš pirmiau minėtų teisių, turi egzistuoti galimybė taikyti kitos valstybės, su kuria glaudžiai susijusi išlaikymo prievolė, teisę. Pvz., tai galėtų būti valstybė, kurios pilietybę turi abi šalys, tačiau nebūtinai.
- (16) Tam tikromis sąlygomis šalims turi būti leidžiama pasirinkti taikytiną teisę. Proceso reikmėms joms taip pat turėtų būti leidžiama pasirinkti ginčo nagrinėjimo vietos teisę. Taip pat šalims turi būti suteikta galimybė iš anksto, dar nenagrinėjant ginčo, susitarti dėl taikytinos teisės, tačiau tik tada, kai byla susijusi su kitomis nei vaikų ar pažeidžiamų suaugusiųjų išlaikymo prievolėmis; be to, jų pasirinkimas turi apsiriboti tik tam tikrų įstatymų nurodymu.
- (17) Tais atvejais, kai tam tikra šeimos santykių, kuriais pateisinamas išlaikymo išmokų išieškojimas, forma nėra visų laikoma svarbiausia, skolininkas turi būti apsaugotas nuo nurodytos teisės taikymo. Tokie atvejai galėtų būti, pavyzdžiui, santykiai tarp šoninei giminystės linijai priklausančių giminių ar dėl santuokos giminėmis tapusių asmenų, palikuonių išlaikymo prievolės protėviams arba išlaikymo prievolė po santuokos nutraukimo.
- (18) Vienoje valstybėje narėje paskelbti sprendimai dėl išlaikymo prievolių turėtų būti pripažįstami ir vykdomi visose kitose valstybėse narėse nereikalaujant jokių papildomų procedūrų. Siekiant panaikinti visas tarpines priemones, reikia minimaliai suderinti procesines taisykles. Šis suderinimas užtikrintų bylos nagrinėjimo nešališkumą pagal visoms valstybėms narėms bendras nuostatas.
- (19) Paskelbtas vienoje valstybėje narėje, su išlaikymo prievolėmis susijęs teismo sprendimas turi būti greitai ir veiksmingai įvykdomas bet kurioje kitoje valstybėje narėje. Išlaikymo kreditoriams turi būti sudaroma galimybė pasinaudoti tiesioginiais išskaitymais iš skolininkų atlyginimo ir banko sąskaitų.
- (20) Autentiški dokumentai ir šalių susitarimai, kurie yra vykdytini vienoje valstybėje narėje, turėtų būti laikomi lygiaverčiais teismo sprendimams.
- (21) Valstybėse narėse reikia įkurti centrinės institucijas, kurios bendradarbiautų apskritai ir konkrečiais atvejais, palengvindamos išlaikymo išmokų išieškojimą. Jos turi keistis informacija, siekdamos nustatyti skolininkų buvimo vietą, įvertinti jų turtą ir išteklius, visiškai laikydamosi visų asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis reikalavimų, numatytų 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 95/46/EB

dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo²³.

- (22) Šis reglamentas užtikrina pagrindines teises ir nepažeidžia principų, visų pirma pripažintų Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje. Juo ypač stengiamasi, remiantis Chartijos 7, 8, 24 ir 47 straipsniais, užtikrinti visišką privataus ir šeimyninio gyvenimo, asmens duomenų ir vaiko teisių apsaugą bei teisę į veiksmingą teisinę gynybą nepriklausomame ir nešališkame teisme.
- (23) Atsižvelgiant į 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimo 1999/468/EB, nustatančio Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką²⁴, 2 straipsnį, šio reglamento įgyvendinimo priemonės turi būti priimanamos taikant to sprendimo 3 straipsnyje nustatytą konsultavimosi tvarką.
- (24) Šis reglamentas turi pakeisti anksčiau priimtus ir šią sritį reglamentuojančius Bendrijos teisės aktus. Be to, siekiant suvienodinti ir supaprastinti galiojančias teises normas, jam teikiama pirmenybė prieš kitas tarptautines teises priemones, taikomas tarp valstybių narių šioje srityje.
- (25) Kadangi valstybės narės negali pačios deramai pasiekti planuojamų veiksmų tikslų, t. y. priimti įvairių priemonių, padėsiančių užtikrinti veiksmingą išlaikymo išmokų išieškojimą Europos Sąjungoje, ir šių tikslų geriau siekti Bendrijos lygmeniu, Bendrija gali imtis priemonių pagal Sutarties 5 straipsnyje nustatytą subsidarumo principą. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šis reglamentas netaikomas imantis priemonių, kurios nėra būtinos nurodytiems tikslams pasiekti.
- (26) [Pagal prie Europos Sąjungos ir Europos bendrijos steigimo sutarčių pridedamo Protokolo dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos 3 straipsnį Jungtinė Karalystė ir Airija pranešė apie savo norą dalyvauti priimančią ir taikant šį reglamentą.]
- (27) Pagal prie Europos Sąjungos ir Europos Bendrijos steigimo sutarčių pridedamo Protokolo dėl Danijos pozicijos 1 ir 2 straipsnius Danija nedalyvauja priimančią šį reglamentą, dėl to nėra jo saistoma ir neturi jo taikyti.

²³ OL L 281, 1995 m. lapkričio 23 d., p. 31–50.

²⁴ OL L 184, 1999 7 17, p. 23.

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I skyrius

Taikymo sritis ir sąvokų apibrėžimai

1 straipsnis

Taikymo sritis

1. Šis reglamentas taikomas išlaikymo prievolėms, kylančioms iš šeimos santykių arba santykių, kurie pagal jiems taikytiną teisę turi panašų poveikį.
2. Šiame reglamente sąvoka „valstybė narė“ – tai visos valstybės narės, išskyrus Daniją [, Jungtinę Karalystę ir Airiją].

2 straipsnis

Sąvokų apibrėžimai

Šiame reglamente:

- (1) „teismas“ – visos valstybių narių institucijos, turinčios jurisdikciją išlaikymo prievolių srityje;
- (2) „teisėjas“ – tai teisėjas arba teisėjo įgaliojimams prilyginamus įgaliojimus turintis pareigūnas išlaikymo prievolių srityje;
- (3) „teismo sprendimas“ – tai valstybės narės teismo paskelbtas sprendimas dėl išlaikymo prievolių, nesvarbu, kaip tas sprendimas vadinamas, įskaitant teismo nuosprendį, sprendimą, nutartį ar vykdomąjį raštą, o taip pat teismo tarnautojo sprendimą dėl teismo proceso išlaidų nustatymo;
- (4) „autentiškas dokumentas“ –
 - a) dokumentas, kuris buvo formaliai parengtas arba užregistruotas kaip autentiškas dokumentas išlaikymo prievolių srityje ir kurio autentiškumas
 - i) susijęs su autentiško dokumento parašu ir turiniu; bei
 - ii) buvo nustatytas valdžios institucijos ar kitos institucijos, kurią šiam tikslui įgaliojo šio dokumento kilmės valstybė narė; arba
 - b) su administracinėmis institucijomis sudarytas arba jų patvirtintas susitarimas išlaikymo prievolių srityje.

- (5) „kilmės valstybė narė“ – valstybė narė, kurioje buvo priimtas vykdytinas teismo sprendimas;
- (6) „vykdymo valstybė narė“ – valstybė narė, kurioje prašoma vykdyti teismo sprendimą;
- (7) „kilmės teismas“ – teismas, priėmęs vykdytiną sprendimą;
- (8) „kreditarius“ – bet kuris fizinis asmuo, kuriam privaloma išmokėti arba turėtų būti išmokamos išlaikymo išmokos;
- (9) „skolininkas“ – bet kuris fizinis asmuo, kuris yra skolingas už išlaikymą arba iš kurio reikalaujama išlaikymo išmokų.

II skyrius

Jurisdikcija

3 straipsnis

Bendroji jurisdikcija

Bylų, susijusių su išlaikymo prievolėmis, jurisdikciją valstybėje narėje turi:

- a) šalies, kurioje yra atsakovo nuolatinė gyvenamoji vieta, teismas; arba
- b) šalies, kurioje yra skolininko nuolatinė gyvenamoji vieta, teismas; arba
- c) teismas, kuris turi jurisdikciją nagrinėti su asmenų statusu susijusias bylas, kai kartu pateikiamas ieškinys dėl išlaikymo išmokų, išskyrus atvejus, jei ši jurisdikcija paremta vien tik vienos iš šalių pilietybe; arba
- d) teismas, turintis jurisdikciją nagrinėti bylas, susijusias su tėvų pareigomis pagal Reglamentą (EB) Nr. 2201/2003, kai kartu pateikiamas ieškinys dėl išlaikymo išmokų.

4 straipsnis

Jurisdikcijos prorogacija

- 1. Jeigu šalys, iš kurių nors vienos nuolatinė gyvenamoji vieta yra valstybėje narėje, yra susitarusios, kad valstybės narės teismas arba teismai turi jurisdikciją spręsti ginčus, kilusius arba galinčius kilti išlaikymo prievolių srityje, minėtas teismas arba minėti teismai turi jurisdikciją. Jei šalys nesusitaria kitaip, ši jurisdikcija yra išimtinė.
- 2. Susitarimas dėl teismo pasirinkimo sudaromas raštu. Susitarimo perdavimas elektroniniu paštu, leidžiantis ilgalaikį susitarimo išsaugojimą, laikomas raštišku.

3. Jeigu tokį susitarimą sudaro šalys, kurių nė viena neturi nuolatinės gyvenamosios vietos valstybėje narėje, kitų valstybių narių teismai minėtų šalių ginčams spręsti neturi jurisdikcijos, jei pasirinktas teismas arba teismai jurisdikcijos neatsisakė.
4. Šis straipsnis netaikomas ginčams, susijusiems su išlaikymo prievolėmis jaunesniems nei aštuoniolikos metų vaikams.

5 straipsnis

Jurisdikcija pagal atsakovo atvykimo į teismą vietą

Be jurisdikcijos, kylančios iš šio reglamento 3 ir 4 straipsnių, jurisdikciją turi valstybės narės teismas, į kurį atvyksta atsakovas. Ši taisyklė netaikoma, jeigu atsakovas atvyksta į teismą dėl jurisdikcijos užginčijimo arba jeigu pagal 4 straipsnį kitas teismas turi išimtinę jurisdikciją.

6 straipsnis

Kita jurisdikcija

Jei joks valstybės narės teismas neturi jurisdikcijos pagal 3–5 straipsnius, kompetentingi yra šie teismai:

- a) valstybės narės, kurios piliečiai yra ir kreditorius, ir skolininkas, teismai; arba
- b) jei išlaikymo prievolės susijusios su sutuoktiniais arba buvusiais sutuoktiniais, teismai tos valstybės narės, kurios teritorijoje buvo paskutinė nuolatinė sutuoktinių gyvenamoji vieta, jei šioje nuolatinėje gyvenamojoje vietoje jie įsikūrė mažiau nei prieš metus iki kreipimosi į teismą.

7 straipsnis

Bylos, perduotos nagrinėti keliems teismams

1. Jeigu skirtingų valstybių narių teismuose iškeliamos bylos dėl tos pačios išlaikymo prievolės, teismas, kuriame byla buvo iškelta vėliau, savaime sustabdo nagrinėjimo procesą, kol nustatoma pirmojo teismo, kuriame byla buvo iškelta, jurisdikcija.
2. Jeigu nustatoma teismo, kuriame buvo iškelta pirmoji byla, jurisdikcija, teismas, kuriame byla buvo iškelta vėliau, atsisako jurisdikcijos pirmojo naudai.

8 straipsnis

Susiję ieškiniai

1. Jeigu skirtingų valstybių narių teismuose yra nagrinėjamos susijusios bylos, teismas, kuriame byla buvo iškelta vėliau, gali sustabdyti nagrinėjimo procesą.
2. Jeigu šios bylos yra nagrinėjamos pirmosios instancijos teismuose, teismas, kuriame byla buvo iškelta vėliau, vienos iš šalių prašymu taip pat gali atsisakyti jurisdikcijos, jeigu nagrinėjamose bylose jurisdikciją turi teismas, kuriame byla iškelta pirmiausia, ir jeigu jo teisė leidžia minėtas bylas nagrinėti kartu.
3. Pagal šį straipsnį bylos laikomos susijusiomis, kai jos yra tokios panašios, kad jas tikslinga nagrinėti ir spręsti kartu, siekiant išvengti sprendimų nesuderinamumo rizikos, atsirandančios bylas nagrinėjant atskirai.

9 straipsnis

Bylos iškėlimas teisme

Šiame skyriuje laikoma, kad byla teisme iškelta:

- a) tą dieną, kai teismui pateikiamas bylos iškėlimo ar lygiavertis dokumentas, tačiau tik tuo atveju, jeigu ieškovas ėmėsi nustatytų priemonių, kad minėtas dokumentas būtų įteiktas atsakovui; arba
- b) jeigu minėtas dokumentas turi būti įteiktas prieš pateikiant jį teismui, tą dieną, kai jį gauna už įteikimą atsakinga institucija, tačiau tik tuo atveju, jeigu ieškovas ėmėsi nustatytų priemonių, kad minėtas dokumentas būtų pateiktas teismui.

10 straipsnis

Laikinos ir apsauginės priemonės

Prašymas dėl laikinųjų ar apsauginių priemonių, kurias numato vienos valstybės teisė, taikymo gali būti pateiktas tos valstybės narės teismams, net jeigu pagal šį reglamentą kitos valstybės narės teismas turi jurisdikciją nagrinėti bylą iš esmės.

11 straipsnis

Jurisdikcijos tikrinimas

Jeigu vienos valstybės narės teisme iškeliama byla, kuriai nagrinėti pagal šį reglamentą jurisdikcijos jis neturi, šis teismas savaime pareiškia, kad jurisdikcijos neturi.

III skyrius

Taikytina teisė

12 straipsnis

Poveikis šeimos santykiams

Šio skyriaus nuostatomis nustatoma tik išlaikymo prievolėms taikytina teisė ir nedaromas poveikis pirmajame straipsnyje minėtiems santykiams taikytinai teisei.

13 straipsnis

Pagrindinės taisyklės

1. Išlaikymo prievolės reglamentuoja nuolatinės skolininko gyvenamosios vietos teisė.
2. Ginčo nagrinėjimo vietos teisė taikoma:
 - a) kai pagal 1 dalyje nurodytą teisę kreditorius negali gauti išlaikymo išmokų iš skolininko; arba
 - b) kai kreditorius pateikia prašymą dėl išlaikymo išmokų išieškojimo ir kai tai yra teisė tos valstybės, kurioje yra nuolatinė skolininko gyvenamoji vieta.
3. Kai kreditorius negali gauti išlaikymo išmokų iš skolininko pagal nė vieną iš pirmiau minėtomis sąlygomis nurodytų teisių ir kai iš aplinkybių paaiškėja, kad išlaikymo prievolė yra glaudžiai susijusi su kita valstybe, ypač ta, kurios pilietybę turi ir kreditorius, ir skolininkas, taikoma tos valstybės, su kuria glaudžiai susijusi išlaikymo prievolė, teisė.

14 straipsnis

Taikytinos teisės pasirinkimas

Nepaisant 13 straipsnio, kreditorius ir skolininkas gali:

- a) kreiptamiesi į teismą aiškiai išreikštu ar kitoku nedviprasmišku būdu pasirinkti bylai nagrinėti vietos teisę;
- b) bet kuriuo metu raštu susitarti dėl taikytinos teisės, išskyrus atvejus, kai išlaikymo prievolė susijusi su jaunesniu nei 18 metų vaiku arba suaugusiuoju, kuris dėl pablogėjusių arba nepakankamų protinių ir fizinių sugebėjimų nepajėgia apginti savo interesų (toliau – pažeidžiamas suaugusysis), nurodydami tik vieną iš toliau minimų teisių:

- i) valstybės, kurios piliečiai jie yra pasirinkimo metu, teisę;
- ii) teisę valstybės, kurioje yra nuolatinė kreditoriaus ir skolininko gyvenamoji vieta, arba kurioje yra jų nuolatinė gyvenamoji vieta taikytinos teisės pasirinkimo metu;
- iii) kai išlaikymo prievolė susijusi su dviem asmenimis, kurie yra arba buvo susiję santuokos ryšiais arba ryšiais, kurie pagal jiems taikytiną teisę turi panašų poveikį – teisės pasirinkimo metu jų turtiniams santykiams taikomą teisę.

15 straipsnis

Pasirinktos teisės netaikymas skolininkui prašant

1. Kai išlaikymo prievolės susijusios ne su vaikais ar pažeidžiamais suaugusiais ir ne su sutuoktiniais arba buvusiais sutuoktiniais, skolininkas gali prieštarauti kreditoriaus ieškiniui, motyvuodamas tuo, kad valstybės, kurios piliečiai jie abu yra, teisėje arba, jei jie yra ne tos pačios valstybės piliečiai, skolininko nuolatinės gyvenamosios vietos teisėje tokia išlaikymo prievolė nėra numatyta.
2. Kai išlaikymo prievolės susijusios su sutuoktiniais ar buvusiais sutuoktiniais, skolininkas gali prieštarauti kreditoriaus ieškiniui, motyvuodamas tuo, kad tos valstybės, su kuria glaudžiausiai susijusios vedybos, teisėje tokia išlaikymo prievolė nėra numatyta .

16 straipsnis

Valstybinės institucijos

Valstybinės institucijos turi teisę reikalauti kreditoriui išmokėtos išmokos grąžinimo pagal institucijoms taikomą teisę.

17 straipsnis

Taikytinos teisės sritis

1. Išlaikymo prievolei taikytinoje teisėje apibrėžiama:
 - (a) kreditoriaus teisės, jų mastas ir jų panaudojimo adresatas;
 - (b) sąlygos, kuriomis kreditorius gali reikalauti išlaikymo išmokų atgaline data;
 - (c) išlaikymo apskaičiavimas ir indeksavimas;
 - (d) bylos senatis ir iškėlimo terminai;

- (e) viešosios institucijos, išmokėjusios kreditoriui išlaikymo išmoką, teisė reikalauti išmokos grąžinimo ir skolininko prievolės ribos.
2. Kad ir kokia teisė būtų taikoma, nustatant išlaikymo išmokos dydį, turi būti atsižvelgta į kreditoriaus poreikius ir skolininko išteklius.

18 straipsnis

Valstybės, kuri nėra narė, teisės taikymas

Šiame reglamente nurodyta teisė taikoma net tuo atveju, kai ši teisė nėra valstybės narės teisė.

19 straipsnis

Nukreipimas

1. Nepažeidžiant 2 dalies, kai šiame reglamente nurodoma taikyti vienos valstybės teisę, tai reiškia, kad taikomos šioje valstybėje galiojančios teisės nuostatos, išskyrus tarptautinės privatinės teisės nuostatas.
2. Kai šiame reglamente nurodoma taikyti valstybės, kuri nėra narė, teisę ir kai tos valstybės tarptautinės privatinės teisės nuostatos nukreipia į kitos šalies teisės taikymą, teismas, į kurį buvo kreiptasi, taiko savo valstybės teisę.

20 straipsnis

Viešoji tvarka

Į šiame reglamente nurodytos teisės nuostatas gali būti neatsižvelgiama tik tuomet, jei jų taikymas yra akivaizdžiai nesuderinamas su ginčo nagrinėjimo vietoje galiojančia viešąja tvarka. Tačiau į šiame reglamente nurodytos valstybės narės teisės nuostatas negali būti neatsižvelgiama dėl šios priežasties.

21 straipsnis

Nesuvienodintos sistemos

Siekiant nustatyti pagal šį reglamentą taikytiną teisę, kiekvienas teritorinis vienetas laikomas valstybe, kai ją sudaro keli savas išlaikymo prievolės reglamentuojančias normas turintys teritoriniai vienetai.

IV skyrius

Bendros procesinės taisyklės

22 straipsnis

Dokumentų įteikimas

1. Nagrinėjant bylą valstybės narės teisme, bylos iškėlimo ar lygiavertis dokumentas atsakovui įteikiamas vienu iš šių būdų:
 - a) asmeniškai, adresatui pasirašant gavimo patvirtinimą su nurodyta data;
 - b) asmeniškai, kompetentingam asmeniui pasirašant dokumentą, kuriame pažymima, kad adresatas gavo dokumentą arba kad jis be jokių pateisinamų priežasčių atsisakė jį priimti, o taip pat nurodoma data, kurią dokumentas buvo įteiktas;
 - c) paštu, adresatui pasirašius ir išsiuntus gavimo patvirtinimą su nurodyta data;
 - d) elektroniniu būdu, pavyzdžiui, faksu arba elektroniniu paštu, adresatui pasirašius ir išsiuntus gavimo patvirtinimą su nurodyta data.
2. Po dokumento įteikimo pagal 1 dalį atsakovui suteikiama ne mažiau kaip 30 dienų pasiruošti gynybai.
3. Valstybės narės per šešis mėnesius nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos praneša Komisijai apie jų taikomus dokumento įteikimo būdus. Valstybės narės Komisijai praneša apie bet kuriuos šios informacijos pakeitimus.

Komisija pateikia šią informaciją visuomenei.

23 straipsnis

Leistinumo tikrinimas

1. Jeigu atsakovas, kurio nuolatinė gyvenamoji vieta yra kitoje valstybėje, nei ta valstybė narė, kurioje buvo pateiktas ieškinys, neatvyksta į teismą, jurisdikciją turintis teismas bylą turi sustabdyti, kol nustatoma, ar atsakovas bylos iškėlimo ar lygiavertį dokumentą galėjo gauti pagal 22 straipsnį arba kad šiuo tikslu buvo imtasi visų būtinų priemonių.
2. Jeigu atsakovas, kurio nuolatinė gyvenamoji vieta yra valstybėje, kuri nėra valstybė narė ir kurioje buvo pateiktas ieškinys, neatvyksta į teismą, jurisdikciją turintis teismas bylą turi sustabdyti, kol nustatoma, ar atsakovas bylos iškėlimo ar lygiavertį

dokumentą galėjo gauti laiku, kad turėtų pakankamai laiko pasiruošti savo gynybai, arba kad šiuo tikslu buvo imtasi visų būtinų priemonių.

3. 1965 m. lapkričio 15 d. Hagos konvencijos dėl teisminių ir neteisminių dokumentų civilinėse arba komercinėse bylose įteikimo užsienyje 15 straipsnis taikomas, jeigu pagal šią konvenciją bylos iškėlimo ar lygiavertį dokumentą reikėjo perduoti.

24 straipsnis

Teismo sprendimas ir peržiūra

1. Jeigu atsakovas neatvyko į teismą ir
 - a) nebuvo nustatyta, ar jis gavo bylos iškėlimo ar lygiavertį dokumentą, arba
 - b) ne dėl savo kaltės, o dėl *force majeure* priežasties ar susiklosčius ypatingoms aplinkybėms negalėjo užginčyti skolos išieškojimo,sprendimas gali būti paskelbiamas, tačiau atsakovas turi teisę prašyti, kad kilmės teismas sprendimą peržiūrėtų.
2. Terminas, skirtas prašymui dėl trumpos sprendimo peržiūros pateikti, skaičiuojamas nuo dienos, kai atsakovui pranešama apie teismo sprendimą ir kai jis gali imtis veiksmų, ir ne vėliau kaip nuo dienos, kai už sprendimo vykdymą atsakinga institucija informuoja atsakovą apie šį sprendimą. Šis terminas negali būti trumpesnis nei 20 dienų.
3. Gavus peržiūros prašymą, sustabdomos visos sprendimo vykdymo priemonės, kurių buvo imtasi valstybėje narėje.

V skyrius

Teismo sprendimų vykdytinumas

25 straipsnis

Vykdytinumas

Valstybėje narėje paskelbtas ir joje vykdytinas teismo sprendimas yra pripažįstamas ir vykdytinas kitoje valstybėje narėje, nereikalaujant jo skelbti vykdytinu ir be galimybės užginčyti jo pripažinimą.

26 straipsnis

Preliminarus sprendimo vykdymas

Valstybėje narėje paskelbtas sprendimas yra teisėtai vykdytinas, nepaisant nacionalinėje teisėje numatytos galimybės teikti apeliacinius skundus. Negali būti reikalaujama pateikti garantijų.

VI skyrius

Vykdymas

27 straipsnis

Vykdyimo tvarka

Nepažeidžiant šio reglamento nuostatų, kitoje valstybėje narėje paskelbto sprendimo vykdymo tvarką reglamentuoja vykdymo valstybės narės teisė.

28 straipsnis

Dokumentai

Šalis, kuri vienoje valstybėje narėje kreipiasi dėl kitoje valstybėje narėje paskelbto teismo sprendimo pripažinimo ar jo vykdymo, turi pateikti teismo sprendimo kopiją, atitinkančią jos autentiškumo nustatymo sąlygas, ir kompetentingos valdžios institucijos parengtą išrašą panaudojant šio reglamento I priede pateikiamą formą.

Kompetentingos vykdymo valstybės narės valdžios institucijos negali reikalauti sprendimo vertimo.

29 straipsnis

Teisinė pagalba

Pareiškėjas, kuris kilmės valstybėje narėje pasinaudojo visa ar daline teisine pagalba arba buvo atleistas nuo teismo išlaidų apmokėjimo, turi teisę sprendimo vykdymo metu naudotis vykdymo valstybės teisėje nustatytomis palankiausiomis teisinės pagalbos ar atleidimo nuo teismo išlaidų apmokėjimo sąlygomis.

30 straipsnis

Garantija ir užstatas

Iš šalies, kuri vienoje valstybėje narėje kreipiasi dėl kitoje valstybėje narėje paskelbto sprendimo vykdymo, negali būti reikalaujama garantijos ar užstato, dėl to, kad tas asmuo yra užsienietis arba jis neturi gyvenamosios ar buvimo vietos šalyje.

31 straipsnis

Legalizavimas ar kiti panašūs formalumai

28 straipsnyje nurodytų dokumentų nereikia legalizuoti ar atlikti kitų panašių formalumų.

32 straipsnis

Draudimas peržiūrėti teismo sprendimą iš esmės

1. Vienoje valstybėje narėje paskelbtas teismo sprendimas jokių būdu negali būti peržiūrimas iš esmės kitoje valstybėje narėje jį vykdančiam.
2. Tačiau kompetentinga vykdymo valstybės narės institucija gali savo iniciatyva nuspręsti apsiriboti tik dalies kilmės teismo sprendimo dėl išlaikymo vykdymu, jei vykdančiam visą sprendimą pagal vykdymo valstybės narės teisę būtų padaryta žala neareštuotinam skolininko turtui.

33 straipsnis

Atsisakymas vykdyti ar laikinas vykdymo sustabdymas

Skolininko prašymu gali būti nuspręsta dalinai ar visiškai atsisakyti vykdyti sprendimą ar laikinai sustabdyti jo vykdymą šiais atvejais:

- a) skolininkui pranešus apie naujas aplinkybes arba aplinkybes, kurios buvo nežinomos kilmės teismui priimančiam sprendimą;
- b) skolininkui pateikus prašymą dėl kilmės teismo sprendimo peržiūros pagal 24 straipsnį, ir jei kitas sprendimas dar nebuvo priimtas;
- c) jei skolininkas jau sumokėjo skolą;
- d) dėl senaties dalinai ar visiškai nebegalima įvykdyti kilmės teismo sprendimo;
- e) teismo sprendimas, priimtas kilmės valstybėje narėje, yra nesuderinamas su vykdymo valstybėje narėje priimtu sprendimu arba patenkina sąlygas, būtinas jam pripažinti vykdomu valstybėje narėje.

34 straipsnis

Tiesioginio mėnesinio mokėjimo vykdomasis raštas

1. Kreditoriaus prašymu kilmės teismas gali išduoti tiesioginio mėnesinio mokėjimo vykdomąjį raštą, skirtą skolininko darbdaviui arba bankui, kuriame skolininkas turi sąskaitą, kitoje valstybėje narėje. Remiantis 25 ir 26 straipsniais, tiesioginio mėnesinio mokėjimo vykdomasis raštas yra vykdytinas taip pat kaip ir teismo sprendimas.
2. Tiesioginio mėnesinio mokėjimo vykdomasis raštas gali būti išduodamas tik tada, kai teismo sprendimas skolininkui buvo įteiktas kuriuo nors iš 22 straipsnyje minimų būdų.
3. Prašymas ir tiesioginio mėnesinio mokėjimo vykdomasis raštas turi atitikti šio reglamento III priede pateikiamą pavyzdį.
4. Apie tiesioginio mėnesinio mokėjimo vykdomąjį raštą kilmės teismas registruotu laišku su gavimo patvirtinimu praneša:
 - a) skolininko darbdaviui arba bankui, kuriame skolininkas turi sąskaitą; ir
 - b) praėjus ne vėliau kaip penkioms dienoms – skolininkui; kartu perduodamas kilmės teismo sprendimas ir informacinis pranešimas, atitinkantis šio reglamento IIIa priede pateiktą pavyzdį.
5. Gavęs tiesioginio mėnesinio mokėjimo vykdomąjį raštą, adresatas tuoj pat išmoka reikalaujamą sumą. Jei jis negali išmokėti šių sumų, praėjus ne vėliau kaip per 30 dienų nuo gavimo patvirtinimo arba paskutinės išmokos jis apie tai praneša kilmės teismui.
6. Po tiesioginio mėnesinio mokėjimo vykdomojo rašto išdavimo skolininkas turi informuoti kreditorių ir kilmės teismą apie kiekvieną darbdavio arba banko sąskaitos pakeitimą.

35 straipsnis

Laikino banko sąskaitos išaldymo vykdomasis raštas

1. Kreditoriaus prašymu kilmės teismas, kuriam perduota nagrinėti bylą iš esmės, gali išduoti laikino banko sąskaitos išaldymo vykdomąjį raštą, skirtą bankui, kuriame skolininkas turi sąskaitą, kitoje valstybėje narėje. Laikino banko sąskaitos išaldymo prašymas ir vykdomasis raštas turi atitikti šio reglamento IV priede pateikiamą pavyzdį.
2. Kreditoriui pateikus prašymą, teismas priima sprendimą per 8 dienas, nepranešdamas skolininkui apie šio prašymo pateikimą ir nesuteikdamas jam galimybės būti išklausytam. Teismas išduoda laikino banko sąskaitos išaldymo vykdomąjį raštą tik

tuomet, kai jis nusprendžia, kad kreditoriaus prašymas yra pagrįstas ir kad yra rimtas pavojus, jog skolininkas nevykdys sprendimo.

3. Laikino išaldymo vykdomasis raštas:

- a) teismas siunčia vykdomąjį raštą registruotu laišku su gavimo patvirtinimu bankui, kuriame skolininkas turi einamąją sąskaitą;
- b) tuoj pat po vykdomojo rašto gavimo nutraukiamos visos banko operacijos, todėl sąskaitos savininkas neturi galimybių sustabdyti laikino išaldymo vykdomajame rašte nustatytos sumos išmokėjimo.

4. Laikino sąskaitos išaldymo vykdomąjį raštą išdavęs teismas kreditoriui ir skolininkui siunčia jį registruotu laišku su gavimo patvirtinimu iškart po to, kai nutraukiamos visos banko operacijos, kaip nurodyta 3 dalies b punkte.

5. Skolininkas gali prašyti laikino išaldymo vykdomąjį raštą išdavusio teismo jį panaikinti; teismas priima sprendimą per 8 dienas. Teismas gali patenkinti jo prašymą, jei reikia, prašydamas skolininką pateikti užstatą.

6. Laikino sąskaitos išaldymo vykdomasis raštas nustoja galioti teismui jį panaikinus arba, teismui nepaskelbus sprendimo per 8 dienas, ne vėliau kaip jam paskelbus sprendimą dėl esmės. Be to, paskelbus sprendimą dėl esmės, laikino sąskaitos išaldymo vykdomasis raštas gali būti pakeistas tiesioginio mėnesinio mokėjimo vykdomuoju raštu, jei kreditorius pateikia tokį prašymą pagal 34 straipsnį.

Sprendimą panaikinti laikino banko sąskaitos išaldymo vykdomąjį raštą teismas siunčia bankui registruotu laišku su gavimo patvirtinimu.

36 straipsnis

Išlaikymo skolų svarba

Išlaikymo skolos apmokamos pirmiau už kitas skolininko skolas, tarp jų ir skolas, susidariusias vykdant teismo sprendimą.

VII skyrius

Autentiški dokumentai ir susitarimai

37 straipsnis

Autentiškų dokumentų ir susitarimų vykdytinumas

Remiantis 25 straipsniu, vienoje valstybėje narėje gauti ir joje vykdytini autentiški dokumentai bei vienoje valstybėje narėje tarp vykdyto šalių sudaryti susitarimai yra pripažįstami ir vykdytini tomis pačiomis sąlygomis kaip teismo sprendimai.

38 straipsnis

Autentiškų dokumentų ir susitarimų vykdymas

1. Jei reikia, VI skyriaus nuostatos taikomos autentiškų dokumentų ir vykdymo šalių susitarimų pripažinimui ir vykdymui. Kompetentinga valstybės narės, kurioje yra vykdomas autentiškas dokumentas arba šalių susitarimas, institucija bet kurios suinteresuotosios šalies prašymu išduoda dokumento išrašą, naudodama šio reglamento II priede pateikiamą pavyzdį.
2. 34 ir 35 straipsnių nuostatomis norintis pasinaudoti kreditorius gali kreiptis į savo nuolatinės gyvenamosios vietos teismą.

VIII skyrius

Bendradarbiavimas

39 straipsnis

Centrinės institucijos

1. Kiekviena valstybė narė paskiria vieną ar daugiau centrinių institucijų, padėsiančių taikyti šį reglamentą, ir nurodo kiekvienos iš jų geografinius ar dalykinius įgaliojimus.
2. Jei valstybė narė paskiria daugiau nei vieną centrinę instituciją, pranešimai paprastai tiesiogiai siunčiami atitinkamai kompetentingai centrinei institucijai. Kai pranešimas siunčiamas kompetencijos neturinčiai centrinei institucijai, ji yra atsakinga už pranešimo persiuntimą kompetenciją turinčiai centrinei institucijai ir siuntėjo informavimą apie tai.

3. Valstybės narės per šešis mėnesius nuo šio reglamento įsigaliojimo Komisijai praneša:

- a) centrinių institucijų, paskirtų pagal šį straipsnį, pavadinimus, adresus ir informacijos perdavimo būdus;
- b) kalbas, kuriomis informacija gali būti perduodama centrinėms institucijoms.

Valstybės narės Komisijai praneša apie visus šios informacijos pakeitimus.

Komisija pateikia šią informaciją visuomenei.

40 straipsnis

Bendrosios funkcijos

Centrinės institucijos perduoda informaciją apie nacionalinės teisės aktus ir procesines taisykles, reglamentuojančias išlaikymo prievoles, bei imasi priemonių šio reglamento taikymui tobulinti ir tarpusavio bendradarbiavimui stiprinti. Šiam tikslui naudojamosi Sprendimu 2001/470/EB įkurtu Europos teisminių tinklų civilinėse ir komercinėse bylose.

41 straipsnis

Bendradarbiavimas konkrečiose bylose

1. Centrinės institucijos bendradarbiauja konkrečiose bylose, siekdamos įgyvendinti šio reglamento tikslus. Šiuo tikslu jos pačios arba padedamos valstybinių institucijų ar kitų įstaigų imasi tinkamų priemonių:

- a) informacijai rinkti ir keistis ja:
 - i) apie kreditoriaus ir skolininko padėtį, ypač remdamosi 44–47 straipsniais;
 - ii) apie visas dar nagrinėjamas bylas; arba
 - iii) apie bet kurį priimtą sprendimą;
- b) teikti informaciją ir pagalbą kreditoriams, kurie susiję su jų valstybėje nagrinėjamomis bylomis;
- c) padėti kreditoriams ir skolininkams susitarti tarpininkaujant ar kitomis priemonėmis ir, siekiant to tikslo, palengvinti tarpvalstybinį bendradarbiavimą.

2. Valstybėje narėje nuolat gyvenantis kreditorius, pateikęs prašymą, gali būti atstovaujamas:

- a) valstybės narės, kurios teritorijoje yra išlaikymo prievolių bylą nagrinėjantis teismas, centrinės institucijos; arba

b) vykdymo valstybės narės centrinės institucijos.

Šioje dalyje atstovavimas reiškia visus formalumus, kuriais siekiama, kad būtų paskelbtas teismo sprendimas ir faktiškai išieškotas išlaikymas.

42 straipsnis

Darbo metodai

1. Pagal 41 straipsnį kreditorius, veikdamas tiesiogiai arba per centrinę instituciją tos šalies, kurioje yra jo nuolatinė gyvenamoji vieta, gali pateikti prašymą dėl atstovavimo vienos valstybės narės centrinei institucijai.

Kreditorius gali pateikti šį prašymą savo nuolatinės gyvenamosios vietos teismui, kuris imasi reikalingų priemonių, kad prašymas būtų perduotas ir įvykdytas bendradarbiaujant su valstybės narės, kuriai jis pavaldus, centrine institucija.

2. Prie prašymo dėl atstovavimo pridedama visa turima informacija, reikalinga jo vykdymui palengvinti.
3. Nepažeidžiant 4 dalies nuostatų, centrinių institucijų, valstybinių institucijų ir kitų įstaigų pagal 41 straipsnį suteikta pagalba, o taip pat šių įstaigų įgaliotų asmenų suteikta pagalba yra nemokama.
4. Kreditoriaus gali būti paprašyta apmokėti dalį pagal 41 straipsnio 2 dalį padarytų reprezentacinių išlaidų. Tačiau jei kreditorius valstybėje, kurioje turi nuolatinę gyvenamąją vietą, atitinka teisinės pagalbos reikalavimus, iš jo negali būti prašoma piniginio įnašo.
5. Kiekviena centrinė institucija pati padengia savo išlaidas.

43 straipsnis

Posėdžiai

1. Kad šį reglamentą būtų lengviau įgyvendinti, centrinių institucijų atstovai reguliariai dalyvauja bendruose posėdžiuose.
2. Šie posėdžiai šaukiami pagal Sprendimą 2001/470/EB, sukuriantį Europos teisminį tinklą civilinėse ir komercinėse bylose.

44 straipsnis

Teisė naudotis informacija

1. Centrinės valdžios institucijos leidžia naudotis informacija, galinčia palengvinti išlaikymo išieškojimą šiame skyriuje nustatytais sąlygomis. Ši informacija pateikiama siekiant:
 - a) nustatyti skolininko buvimo vietą;
 - b) įvertinti skolininko turta, ypač jo pajamų dydį ir kilmę;
 - c) nustatyti skolininko darbdavį;
 - d) nustatyti skolininko turimas banko sąskaitas.
2. 1 dalyje nurodyta informacija apima valstybių narių kompetentingos administracijos ir valdžios institucijų turimus duomenis šiose srityse:
 - a) mokesčių,
 - b) socialinio draudimo, įskaitant darbdavių ir dirbančių asmenų mokamas socialines įmokas,
 - c) gyventojų registrų,
 - d) turto registrų,
 - e) transporto priemonių registrų,
 - f) centrinių bankų.
3. Šiame straipsnyje minima informacija jokių būdu negali būti naudojama naujų įrašų kūrimui valstybėje narėje.

45 straipsnis

Informacijos perdavimas

1. Kreditorius gali kreiptis į valstybės narės, kurioje jis nuolat gyvena, centrinę instituciją pareiškėją per savo nuolatinės gyvenamosios vietos teismą, kuris perduoda jo prašymą, jei nustato, kad prašymas atitinka šiame skyriuje nustatytas sąlygas.
2. Vienos centrinės institucijos prašymas pateikti informaciją perduodamas kitai centrinei institucijai užpildant formą, kurios pavyzdys pateikiamas šio reglamento V priede.
3. Prašymas pateikti 44 straipsnio 1 dalies a punkte minimą informaciją gali būti pateiktas bet kuriuo metu. Prašymas suteikti 44 straipsnio 1 dalies b, c ir d punktuose

minimą informaciją gali būti pateiktas kreditoriui pateikus išrašą iš sprendimo pagal 28 straipsnį arba išrašą iš dokumento pagal 38 straipsnio 1 dalį.

4. Be 1 dalyje minimos formos, centrinė institucija, į kurią kreipiamasi, gali paprašyti centrinės institucijos pareiškėjos pateikti papildomų dokumentų 44 straipsnio 1 dalies tikslams pasiekti.
5. Šie papildomi dokumentai išverčiami, išskyrus atvejus, kai valstybė narė, į kurią kreipiamasi, to nereikalauja. Valstybės narės per šešis mėnesius nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos praneša apie savo sprendimą reikalauti ar nereikalauti vertimų taikant šią dalį.

Komisija šią informaciją pateikia visuomenei.

Jei informaciją pateikti prašantis kreditorius atitinka visiškos ar dalinės teisinės pagalbos reikalavimus, vertimą atlieka institucija pareiškėja, o kreditorius už vertimą nemoka.

6. Informaciją institucijoms pareiškėjoms perduoda institucijos, į kurias buvo kreiptasi. Jei institucija, į kurią buvo kreiptasi, negali pateikti prašomos informacijos, ji apie tai nedelsdama informuoja instituciją pareiškėją, nurodyma priežastis, dėl kurių negali pateikti informacijos.

46 straipsnis

Informacijos naudojimas

1. Gavusi informaciją centrinė institucija pareiškėja ją nedelsdama perduoda teismui, perdavusiam prašymą dėl informacijos pagal 45 straipsnio 1 dalį. Perdavusi informaciją teismui, centrinė institucija pareiškėja tą informaciją sunaikina.
2. Pagal šį reglamentą perduota informacija gali būti naudojama tik teismo ir tik siekiant išieškoti išlaikymą. Tačiau teismas, neatskleisdamas šios informacijos kreditoriui, gali ją perduoti už teisminių ar neteisminių dokumentų įteikimą atsakingoms institucijoms, o taip pat institucijoms, įgaliotoms vykdyti sprendimą. Pasinaudojusios šia informacija, šios institucijos ją sunaikina.
3. Teismas gali saugoti pagal šį reglamentą perduotą informaciją tik tol, kol ji reikalinga išlaikymo išieškojimui palengvinti. Saugojimo terminas negali būti ilgesnis nei vieneri metai.

47 straipsnis

Skolininko informavimas

Centrinė institucija, į kurią kreipiamasi, praneša skolininkui apie:

- a) informaciją, kurią ji perdavė, ir koku būdu ta informacija buvo gauta;

- b) kam ta informacija buvo perduota;
- c) sąlygas, kuriomis ta informacija gali būti naudojama pagal šį reglamentą;
- d) skolininko teises ir sprendimo apskundimo priemonės pagal nacionalinę teisę, priimtą taikant Direktyvą 95/46/EB;
- e) pagal Direktyvą 95/46/EB įkurtos priežiūros institucijos kontaktinius duomenis toje valstybėje narėje, kuriai pavaldi centrinė institucija pareiškėja, ir valstybėje narėje, kuriai pavaldi centrinė instituciją, į kurią buvo kreipiamasi,

nebent prašyme dėl informacijos, pateiktame pagal 45 straipsnio 2 dalį, centrinė institucija pareiškėja būtų nurodžiusi, kad toks skolininko informavimas galėtų pakenkti faktiniam išlaikymo išieškojimui; tokiu atveju centrinė institucija pareiškėja sustabdo informacijos pateikimą skolininkui, bet ne ilgesniam nei 60 dienų laikotarpiui.

IX skyrius

Bendros ir baigiamosios nuostatos

48 straipsnis

Sąsaja su kitomis Bendrijos teisinėmis priemonėmis

1. Išlaikymo prievolių srityje šis reglamentas pakeičia Reglamentą (EB) Nr. 44/2001 ir Reglamentą (EB) Nr. 805/2004.
2. Reglamento (EB) Nr. 1348/2000 19 straipsnis netaikomas išlaikymo prievolių srityje.
3. Nepažeidžiant 2 dalies nuostatos, šis reglamentas neriboja Reglamento (EB) Nr. 1348/2000 ir Reglamento (EB) Nr. 1206/2001 taikymo.

49 straipsnis

Sąsajos su kitomis teisinėmis priemonėmis dokumentais

Santykiuose tarp valstybių narių šis reglamentas pakeičia konvencijas ir sutartis šiuo reglamentu apibrėžtose srityse, kurių šalys yra valstybės narės.

50 straipsnis

Priedų pakeitimai

Šio reglamento priedų pakeitimai priimami pagal 51 straipsnio 2 dalyje minimą patariamąją procedūrą.

51 straipsnis

Komitetas

1. Komisijai padeda iš valstybių narių atstovų sudarytas Komitetas, kuriam pirmininkauja Komisijos atstovas.
2. Darant nuorodą į šią dalį, taikoma Sprendimo 1999/468/EB 3 straipsnyje numatyta patariamoji procedūra, atsižvelgiant į jo 7 straipsnio 3 dalies nuostatas.

52 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostata

1. Šio reglamento nuostatos taikomos tik iškeltoms byloms, gautiems autentiškiems dokumentams ir šalių susitarimams, sudarytiems po jo taikymo pradžios.
2. Tačiau:
 - a) 12–21 straipsniai dėl taikytinos teisės taikomi šio reglamento įsigaliojimo metu nebaigtoms nagrinėti byloms, jei visos suinteresuotosios šalys aiškiai išreikštu ar kitoku nedviprasmišku būdu duoda savo sutikimą;
 - b) 27–36 straipsniai dėl vykdymo taikomi sprendimams ir autentiškiems dokumentams, kurie šio reglamento įsigaliojimo dieną jau buvo paskelbti vykdytinais pagal Reglamentą (EB) Nr. 44/2001 arba kurie buvo pripažinti Europos vykdomaisiais raštais pagal Reglamentą (EB) Nr. 805/2004;
 - c) 39–47 straipsniai dėl bendradarbiavimo taikomi visoms šio reglamento įsigaliojimo dieną nebaigtoms nagrinėti byloms.

53 straipsnis

Įsigaliojimas

1. Šis reglamentas įsigalioja 2008 m. sausio 1 d.
2. Šis reglamentas taikomas nuo 2009 m. sausio 1 d., išskyrus 22 straipsnio 3 dalį, 39 straipsnį ir 45 straipsnio 5 dalį, kurie taikomi nuo įsigaliojimo dienos.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje,

Tarybos vardu
Pirmininkas

PRIEDAS

I PRIEDAS

IŠRAŠAS IŠ SPRENDIMO DĖL IŠLAIKYMO PRIEVOLĖS

(Tarybos reglamento ... dėl jurisdikcijos, taikytinos teisės, teismo sprendimų pripažinimo ir vykdymo bei bendradarbiavimo išlaikymo prievolių srityje 28 straipsnis²⁵)

1. Valstybė narė

AT ☐ BE ☐ CY ☐ CZ ☐ DE ☐ EE ☐ EL ☐ ES ☐ FI ☐ FR ☐ HU ☐ [IE ☐] IT ☐ LT ☐ LU ☐ LV ☐
MT ☐ NL ☐ PL ☐ PT ☐ SE ☐ SI ☐ SK ☐ [UK ☐]

2. Teismas

2.1. Pavadinimas:

2.2. Gatvės pavadinimas ir numeris ir (arba) pašto dėžutė:

2.3. Vietovė ir pašto kodas:

3. Ieškovas:

3.1. Vardas, pavardė:

3.2. Gatvės pavadinimas ir numeris ir (arba) pašto dėžutė:

3.3. Vietovė ir pašto kodas:

3.4. Šalis:

3.5. Telefonas (*)

3.6. El. pašto adresas (*)

4. Atsakovas

4.1. Vardas, pavardė:

4.2. Gatvės pavadinimas ir numeris ir (arba) pašto dėžutė:

4.3. Vietovė ir pašto kodas:

4.4. Šalis:

²⁵

OL L ...

4.5. Telefonas (*)

4.6. El. pašto adresas (*)

(*) Neprivaloma nurodyti

5. Teismo sprendimas

5.1. Išlaikymo skolos dydis

Valiuta: ☐ Eurai ☐ [Svarai sterlingų] ☐ Kipro svarai ☐ Čekijos kronos

☐ Estijos kronos ☐ Vengrijos forintai ☐ Maltos liros ☐ Latvijos latai

☐ Lietuvos litai ☐ Slovakijos kronos ☐ Švedijos kronos ☐ Slovėnijos tolarai

☐ Lenkijos zlotai ☐ Kita (prašom nurodyti):

5.2. Išmokų periodiškumas

5.2.1. Visa suma išmokama iš karto.....☐

5.2.2. Dalis sumos išmokama iš karto.....☐

Šiuo atveju prašom nurodyti iš karto išmokamą sumą:

5.2.3. Periodiškai išmokama suma (prašom nurodyti sumą, jei ji neatitinka 5.1 punkte nurodyto skolos dydžio):

Kartą per savaitę.....☐

Kartą per mėnesį.....☐

Kita (nurodyti).....☐

5.3. Indeksavimas

Jei 5.2.3 punkte nurodyta suma yra indeksuojama, prašom nurodyti indeksavimo koeficientą:

Indeksavimas taikomas nuo:

Data:

Kompetentingos institucijos parašas ir (arba) antspaudas:

II PRIEDAS

IŠRAŠAS IŠ DOKUMENTO IŠLAIKYMO PRIEVOLIŲ SRITYJE

(Tarybos reglamento ... dėl jurisdikcijos, taikytinos teisės, teismo sprendimų pripažinimo ir vykdymo bei bendradarbiavimo išlaikymo prievolių srityje 38 straipsnis²⁶)

1. Valstybė narė

AT ☐ BE ☐ CY ☐ CZ ☐ DE ☐ EE ☐ EL ☐ ES ☐ FI ☐ FR ☐ HU ☐ [IE ☐] IT ☐ LT ☐ LU ☐ LV ☐
MT ☐ NL ☐ PL ☐ PT ☐ SE ☐ SI ☐ SK ☐ [UK ☐]

2. Dokumento pobūdis

2.1. Autentiškas dokumentas.....☐

sudarytas (sudariusios įstaigos pavadinimas ir buveinės adresas):

(data):

2.2. Susitarimas tarp šalių.....☐

sudarytas (vieta):

(data):

3. Kreditorius

3.1. Vardas, pavardė:

3.2. Gatvės pavadinimas ir numeris ir (arba) pašto dėžutė:

3.3. Vietovė ir pašto kodas:

3.4. Šalis:

3.5. Telefonas (*)

3.6. El. pašto adresas (*)

²⁶

OL L ...

4. Skolininkas

4.1. Vardas, pavardė:

4.2. Gatvės pavadinimas ir numeris ir (arba) pašto dėžutė:

4.3. Vietovė ir pašto kodas:

4.4. Šalis:

4.5. Telefonas (*)

4.6. El. pašto adresas (*)

(*) Neprivaloma nurodyti

5. Dokumento turinys

5.1. Išlaikymo skolos dydis

Valiuta: ☐ Eurai ☐ [Svarai sterlingų] ☐ Kipro svarai ☐ Čekijos kronos

☐ Estijos kronos ☐ Vengrijos forintai ☐ Maltos liros ☐ Latvijos latai

☐ Lietuvos litai ☐ Slovakijos kronos ☐ Švedijos kronos ☐ Slovėnijos tolarai

☐ Lenkijos zlotai ☐ Kita (prašom nurodyti):.....

5.2. Išmokų periodiškumas

5.2.1. Visa suma išmokama iš karto.....☐

5.2.2. Dalis sumos išmokama iš karto.....☐

Šiuo atveju prašom nurodyti iš karto išmokamą sumą:

5.2.3. Periodiškai išmokama suma (prašom nurodyti sumą, jei ji neatitinka 5.1 punkte nurodyto išmokos dydžio):

Kartą per savaitę.....☐

Kartą per mėnesį.....☐

Kita (nurodyti).....☐

5.3. Indeksavimas

Jei 5.2.3 punkte nurodyta suma yra indeksuojama, prašom nurodyti indeksavimo koeficientą:

Indeksavimas taikomas nuo:

Data:

Kompetentingos institucijos parašas ir (arba) antspaudas:

III PRIEDAS

TIESIOGINIO MĖNESINIO MOKĖJIMO VYKDOMASIS RAŠTAS

(Tarybos reglamento ... dėl jurisdikcijos, taikytinos teisės, teismo sprendimų pripažinimo ir vykdymo bei bendradarbiavimo išlaikymo prievolių srityje 34 straipsnis²⁷)

1. Valstybė narė

AT ☐ BE ☐ CY ☐ CZ ☐ DE ☐ EE ☐ EL ☐ ES ☐ FI ☐ FR ☐ HU ☐ [IE ☐] IT ☐ LT ☐ LU ☐ LV ☐
MT ☐ NL ☐ PL ☐ PT ☐ SE ☐ SI ☐ SK ☐ [UK ☐]

2. Teismas

2.1. Pavadinimas:

2.2. Gatvės pavadinimas ir numeris ir (arba) pašto dėžutė:

2.3. Vietovė ir pašto kodas:

3. Ieškovas:

3.1. Vardas, pavardė:

3.2. Gatvės pavadinimas ir numeris ir (arba) pašto dėžutė:

3.3. Vietovė ir pašto kodas:

3.4. Šalis:

3.5. Telefonas (*)

3.6. El. pašto adresas (*)

3.7. Banko sąskaitos duomenys:

Tarptautinis banko sąskaitos numeris (IBAN):

Banko identifikacijos kodas (BIC):

²⁷

OL L ...

4. Skolininkas

4.1. Vardas, pavardė:

4.2. Gatvės pavadinimas ir numeris ir (arba) pašto dėžutė:

4.3. Vietovė ir pašto kodas:

4.4. Šalis:

4.5. Telefonas (*)

4.6. El. pašto adresas (*)

(*) Neprivaloma nurodyti

5. Prašymas dėl tiesioginio mokėjimo

5.1. Sprendimo, kuriuo buvo nustatyta išlaikymo suma, data:

5.2. Kas mėnesį išmokėtina suma:

Valiuta: ☐ Eurai ☐ [Svarai sterlingų] ☐ Kipro svarai ☐ Čekijos kronos

☐ Estijos kronos ☐ Vengrijos forintai ☐ Maltos liros ☐ Latvijos latai

☐ Lietuvos litai ☐ Slovakijos kronos ☐ Švedijos kronos ☐ Slovėnijos tolarai

☐ Lenkijos zlotai ☐ Kita (prašom nurodyti):

5.3. Indeksavimas

Jei 5.2 punkte nurodyta suma yra indeksuojama, prašom nurodyti indeksavimo koeficientą:

Indeksavimas taikomas nuo:

5.4. Gavėjas

5.4.1 Skolininko bankas:

Tarptautinis banko sąskaitos numeris (IBAN):

Banko identifikacijos kodas (BIC):

5.4.2 Skolininko darbdavys:

6. Mokėjimo vykdomasis raštas

☐ Prašymas dėl tiesioginio mokėjimo atmetamas.

☐ Vykdomasis raštas išduotas:

(5.4 punkte nurodytam gavėjui)

kiekvieną mėnesį išmokėti ☐ iš atlyginimo ☐ iš banko sąskaitos:

(4 punkte nurodyto skolininko)

sumą:

(suma nurodyta 5.2 punkte)

kam:

(3 punkte nurodytam ieškovui)

Jei jūs negalite išmokėti šių sumų, ne vėliau kaip per 30 dienų nuo šio dokumento gavimo arba paskutinės išmokos turite apie tai pranešti 2 punkte nurodytam teismui (Tarybos reglamento ... dėl jurisdikcijos, taikytinos teisės, teismo sprendimų pripažinimo ir vykdymo bei bendradarbiavimo išlaikymo prievolių srityje 33 straipsnio 5 dalis).

Data:

Kompetentingos institucijos parašas ir (arba) antspaudas:

IIIa PRIEDAS

PRANEŠIMAS SKOLININKUI, PRIEŠ KURĮ BUVO IŠDUOTAS TIESIOGINIO MĖNESINIO MOKĖJIMO VYKDOMASIS RAŠTAS

(Tarybos reglamento ... dėl jurisdikcijos, taikytinos teisės, teismo sprendimų pripažinimo ir vykdymo bei bendradarbiavimo išlaikymo prievolių srityje 34 straipsnio 4 dalies b punktas²⁸)

1. Peržiūra

Buvo išduotas su jumis susijęs tiesioginio mėnesinio mokėjimo vykdomasis raštas. Šis vykdomasis raštas ir kilmės teismo sprendimas jums buvo įteikti tuo pačiu metu, kaip ir šis pranešimas.

Jūs turite teisę prašyti peržiūrėti kilmės teismo sprendimą, jei neatvykote į šį teismą ir:

- a) jei negavote bylos iškėlimo ar lygiaverčio dokumento, arba
- b) jei ne dėl savo kaltės, o dėl *force majeure* priežasčių ar susiklosčius ypatingoms aplinkybėms negalėjote užginčyti išlaikymo skolos išieškojimo.

Prašymą peržiūrėti sprendimą galite pateikti per ... dienas nuo dienos, kai gavote šį pranešimą.

2. Vykdymas

Jei jūs neturite teisės pagal 1 punktą prašyti kilmės teismo sprendimo peržiūros arba jei nenorite prašyti peržiūros, tačiau nesutinkate vykdyti šio sprendimo, galite kreiptis į kompetentingas valstybės, kurioje sprendimas vykdomas pagal Tarybos reglamento ... dėl jurisdikcijos, taikytinos teisės, teismo sprendimų pripažinimo ir vykdymo bei bendradarbiavimo išlaikymo prievolių srityje 33 straipsnį, institucijas.

Data:

Kompetentingos institucijos parašas ir (arba) antspaudas:

IV PRIEDAS

LAIKINO BANKO SĄSKAITOS IŠALDYMO VYKDOMASIS RAŠTAS

(Tarybos reglamento ... dėl jurisdikcijos, taikytinos teisės, teismo sprendimų pripažinimo ir vykdymo bei bendradarbiavimo išlaikymo prievolių srityje 35 straipsnis²⁹)

1. Valstybė narė

AT ☐ BE ☐ CY ☐ CZ ☐ DE ☐ EE ☐ EL ☐ ES ☐ FI ☐ FR ☐ HU ☐ [IE ☐] IT ☐ LT ☐ LU ☐ LV ☐
MT ☐ NL ☐ PL ☐ PT ☐ SE ☐ SI ☐ SK ☐ [UK ☐]

2. Teismas

2.1. Pavadinimas:

2.2. Gatvės pavadinimas ir numeris ir (arba) pašto dėžutė:

2.3. Vietovė ir pašto kodas:

3. Ieškovas:

3.1. Vardas, pavardė:

3.2. Gatvės pavadinimas ir numeris ir (arba) pašto dėžutė:

3.3. Vietovė ir pašto kodas:

3.4. Šalis:

3.5. Telefonas (*)

3.6. El. pašto adresas (*)

4. Skolininkas

4.1. Vardas, pavardė:

4.2. Gatvės pavadinimas ir numeris ir (arba) pašto dėžutė:

4.3. Vietovė ir pašto kodas:

²⁹

OL L ...

4.4. Šalis:

4.5. Telefonas (*)

4.6. El. pašto adresas (*)

(*) Neprivaloma nurodyti

5. Laikino banko sąskaitos įšaldymo prašymas

5.1. Prašymo pagrindas (paaiškinkite, kodėl kyla rimtas pavojus, kad skolininkas galėtų nevykdyti sprendimo):

5.2. Įšaldytina suma

Valiuta: ☐ Eurai ☐ [Svarai sterlingų] ☐ Kipro svarai ☐ Čekijos kronos

☐ Estijos kronos ☐ Vengrijos forintai ☐ Maltos liros ☐ Latvijos latai

☐ Lietuvos litai ☐ Slovakijos kronos ☐ Švedijos kronos ☐ Slovėnijos tolarai

☐ Lenkijos zlotai ☐ Kita (prašom nurodyti):

5.3. Gavėjas (Skolininko bankas)

5.3.1. Bankas:

5.3.2 Tarptautinis skolininko banko sąskaitos numeris (IBAN):

6. Laikino banko sąskaitos įšaldymo vykdomasis raštas

☐ Laikino banko sąskaitos įšaldymo prašymas atmestas.

☐ Vykdomasis raštas išduotas:

(5.3 punkte nurodytam gavėjui)

sustabdyti banko sąskaitoje:

(4 punkte nurodyto skolininko)

visas operacijas, dėl kurių skolininko sąskaitos kredito likutis taptų mažesnis už:

(5.2 punkte nurodyta suma)

Data:

Kompetentingos institucijos parašas ir (arba) antspaudas:

V PRIEDAS

PRAŠYMAS PERDUOTI INFORMACIJĄ

(Tarybos reglamento ... dėl jurisdikcijos, taikytinos teisės, teismo sprendimų pripažinimo ir vykdymo bei bendradarbiavimo išlaikymo prievolių srityje 45 straipsnis³⁰)

1. Valstybė narė

AT ☐ BE ☐ CY ☐ CZ ☐ DE ☐ EE ☐ EL ☐ ES ☐ FI ☐ FR ☐ HU ☐ [IE ☐] IT ☐ LT ☐ LU ☐ LV ☐
MT ☐ NL ☐ PL ☐ PT ☐ SE ☐ SI ☐ SK ☐ [UK ☐]

2. Pareiškėjas

2.1. Centrinė institucija pareiškėja

2.1.1. Pavadinimas:

2.1.2. Gatvės pavadinimas ir numeris ir (arba) pašto dėžutė:

2.1.3. Vietovė ir pašto kodas:

2.1.4. Telefonas

2.1.5. El. pašto adresas

2.2. Veikdama toliau nurodyto teismo prašymu:

2.2.1. Pavadinimas:

2.2.2. Gatvės pavadinimas ir numeris ir (arba) pašto dėžutė:

2.2.3. Vietovė ir pašto kodas:

2.2.4. Telefonas

2.2.5. El. pašto adresas

3. Centrinė institucija, kuriai pateikiamas informacijos prašymas

3.1. Pavadinimas:

3.2. Gatvės pavadinimas ir numeris ir (arba) pašto dėžutė:

³⁰

OL L ...

3.3. Vietovė ir pašto kodas:

3.4. Šalis:

3.5. Telefonas

3.6. El. pašto adresas

4. Prašoma informacija

4.1. Susijęs skolininkas

4.1.1. Vardas, pavardė:

4.1.2. Paskutinis žinomas adresas:

4.1.3. Kita informacija, kuri galėtų būti naudinga (aprašas, ankstesnio darbdavio adresas, šeimos narių adresai, skolininko transporto priemonės duomenys, duomenys apie skolininkui priklausantį nekilnojamąjį turtą):

Pridedama nuotrauka.....☐

4.2. Ieškoma informacija

4.2.1. Skolininko adresas.....☐

4.2.2. Skolininko darbdavio tapatybė.....☐

4.2.3. Skolininko banko sąskaitos duomenys.....☐

4.2.4. Skolininko turto įvertinimas.....☐

4.2.5. Skolininko pajamos.....☐

5. 4.2.2–4.2.5 punktuose minimai informacijai gauti reikalingi dokumentai (pridėti kopiją)

5.1. Sprendimas.....☐

5.2. Autentiškas dokumentas.....☐

5.3. Susitarimas tarp šalių.....☐

SVARBU (Tarybos reglamento ... dėl jurisdikcijos, taikytinos teisės, teismo sprendimų pripažinimo ir vykdymo bei bendradarbiavimo išlaikymo prievolių srityje 47 straipsnis)

Skolininkas neinformuojamas apie duomenų perdavimą, kol centrinė institucija pareiškėja neinformavo apie tai centrinės institucijos, į kurią kreipiamasi ☐

Skolininkui galima pranešti apie perduotą informaciją ☐

Data:

Kompetentingos institucijos parašas ir (arba) antspaudas: